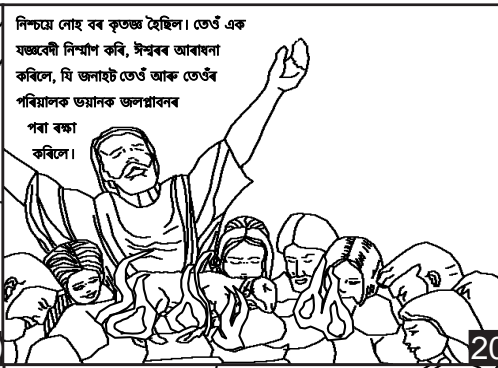

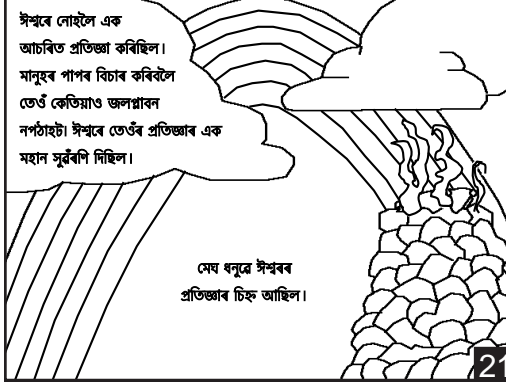
ঈশ্বৰে নোহক কলে যে, এতিয়া জাহাজখনৰ পৰা ওলাইট অহা সময় হৈছে। নোহ আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালে একে-লগে মিলি জাহাজখনৰ পৰা জনবোৰৰ ওলাইট আনিলে।

19

নিশ্চয়ে নোহ বৰ কৃতজ্ঞ হৈছিল। তেওঁ এক যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰি, ঈশ্বৰৰ আৰাধনা কৰিলে, যি জনাইট তেওঁ আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালক ভয়ানক জলপ্লাবনৰ পৰা বচা কৰিলে।

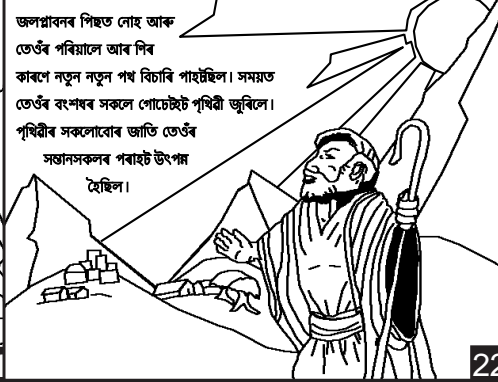
20

ঈশ্বৰে নোহলৈ এক আচৰিত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল। মানুহৰ পাপৰ বিচাৰ কৰিবলৈ তেওঁ কেতিয়াও জলপ্লাবন নপঠাইট। ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ এক মহান সূৰ্যবণি দিছিল।

মেঘ ধনুৰে ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ চিহ্ন আছিল।

21

জলপ্লাবনৰ পিছত নোহ আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালে আৰ পিৰ কাৰণে নতুন নতুন পথ বিচাৰি পাহৰিছিল। সময়ত তেওঁৰ বংশধৰ সকলে পোচেট্ট পৃথিৱী জুৰিলে। পৃথিৱীৰ সকলোবোৰ জাতি তেওঁৰ সন্তানসকলৰ পৰাইট উৎপন্ন হৈছিল।

22

নোহ আৰু মহা জলপ্লাবন

নোহ আৰু মহা জলপ্লাবন

ঈশ্বৰৰ বাক্য, বাইবেলত,

এইট কাহিনী পোৱা যায়

আদিপুত্ৰক ৬ - ১০ অধ্যায়

“তোমাৰ বাক্য প্ৰকাশে শীউ দিয়ো।”
গীতমালা ১১৯: ১৩০ পদ।

বাইবেলৰ এইট কাহিনীয়ে আমাক আমাৰ আশ্চৰ্য্যজনক ঈশ্বৰৰ বিষয়ে কয়, যিজনাহট আমাক নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু যি জনাইট আমি তেওঁৰ বিষয়ে জলাতো বাছা কৰে।

ঈশ্বৰে জানে যে আমি বেয়া কাম কৰিলো, যাক তেওঁ পাপ বুলি আখ্যা দিছে। পাপৰ শাস্তি হৈছে মৃত্যু, কিন্তু ঈশ্বৰে তোমাক হঠান প্ৰেম কৰে যে, তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ যীচুক পঠাইট দিছিল, যাতে তেওঁ তোমাৰ পাপৰ কাৰণে শাস্তি পাইট কুচত মৃত্যু বৰণ কৰে। তাৰ পিছত যীচু জীৱিত হ'ল আৰু তেওঁৰ ঘৰ স্বগলৈ গ'ল। তুমি যদি যীচুত বিশ্বাস কৰা আৰু তোমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰিবলৈ কোৱা, তেতিয়া তেওঁ নিশ্চয়ে কৰিব। তেওঁ এতিয়াই আহি তোমাত নিবাস কৰিব, আৰু তুমি চিৰকাল তেওঁ লগত নিবাস কৰিবা।

লিখিছে: Edward Hughes

ব্যাখ্যা কৰিছে: Byron Unger; Lazarus

অনুবাদ কৰিছে: ড: ব্ৰজী বাণী সিং, এম, এচ, চি. পি এইচ. ডি.

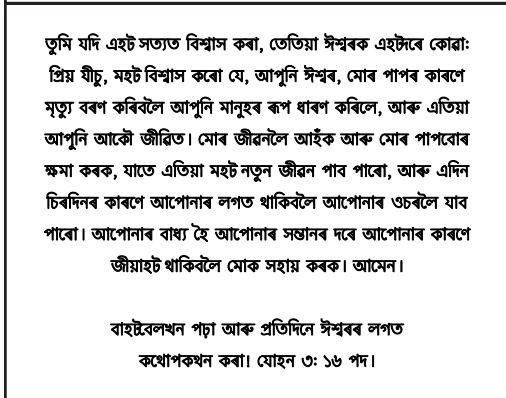
গ্ৰহন কৰিছে: M. Maillot; Tammy S.

Story 3 of 60

M1914.org

Bible for Children, PO Box 3, Winnipeg MB R3C 2G1 Canada

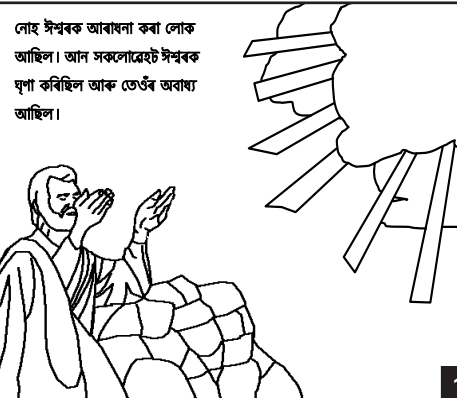
অনুমতি: এইট কাহিনীচেষ্টা নকল বা ছপা কৰা অধিকাৰ আপোনাৰ আছে, কিন্তু হটমাক বিক্ৰি নকৰিব।

তুমি যদি এইট সত্যত বিশ্বাস কৰা, তেতিয়া ঈশ্বৰক এইটাবে কোৱা: প্ৰিয় যীচু, মহট বিশ্বাস কৰো যে, আপুনি ঈশ্বৰ, মোৰ পাপৰ কাৰণে মৃত্যু বৰণ কৰিবলৈ আপুনি মানুহৰ ৰূপ ধাৰণ কৰিলে, আৰু এতিয়া আপুনি আকৌ জীৱিত। মোৰ জীৱনলৈ আইক আৰু মোৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰক, যাতে এতিয়া মহট নতুন জীৱন পাব পাৰো, আৰু এদিন চিৰদিনৰ কাৰণে আপোনাৰ লগত থাকিবলৈ আপোনাৰ ওচৰলৈ যাব পাৰো। আপোনাৰ বাধ্য হৈ আপোনাৰ সন্তানৰ দৰে আপোনাৰ কাৰণে জীয়াইট থাকিবলৈ মোক সহায় কৰক। আমেন।

বাইবেলখন পঢ়া আৰু প্ৰতিদিনে ঈশ্বৰৰ লগত কথাপকখন কৰা। যোহন ৩: ১৬ পদ।

Assamese

নোহ ঈশ্বৰক আৰাধনা কৰা লোক আছিল। আন সকলোৱেইট ঈশ্বৰক ঘৃণা কৰিছিল আৰু তেওঁৰ অবাধ্য আছিল।

1

এদিন ঈশ্বৰে নোহক এক আশ্চৰ্য্যজনক কথা কলে, “দুইতাৰে পৰিপূৰ্ণ এইট পৃথিৱীখনক মহট বিনষ্ট কৰিম।” “কেৱল তোমাৰ পৰিয়ালে বচা পাব।”

2

ঈশ্বৰে নোহক সান্থন কৰি দিছিল যে, “এক মহা জলপ্লাবন হব আৰু পৃথিৱী ঢাকি ধৰিব।”

3

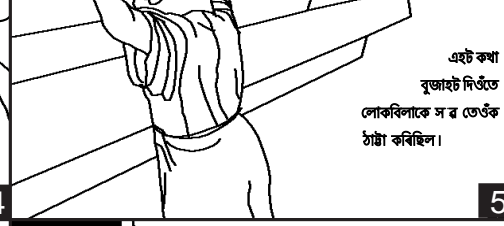
নোহক আদেশ দিয়া হৈছিল, “কাঠেৰে এখন জাহাজ নিৰ্মাণ কৰা, এখন হটমান প্ৰকাণ্ড নাও যত তোমাৰ পৰিয়াল আৰু অনেক জীৱ-জন্তু থাকিব পাৰিব।” নোহক ঈশ্বৰে সঠিক নিৰ্দেশ দিছিল। নোহ ব্যস্ত হৈ পৰিল।

4

জাহাজখন
কিয় নিৰ্মাণ
কৰিছে,

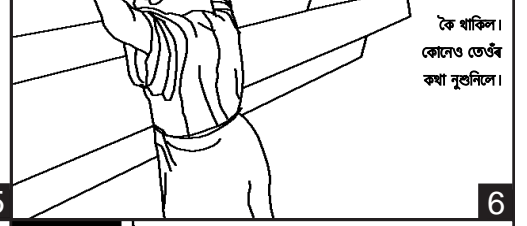
এইটো কথা
বুজাইটো নিওঁতে
লোকবিলাকে সৰু তেওঁক
ঠাট্টা কৰিছিল।

5

কিন্তু নোহে নিৰ্মাণ
কাৰ্য্য চলাইটো থাকিল।
লোকবিলাকৰ আগত
তেওঁ ঈশ্বৰৰ
বিষয়েও

কৈ থাকিল।
কোনো তেওঁৰ
কথা নুশুনিলে।

6

নোহৰ দৃঢ় বিশ্বাস আছিল। আপতে
কেতিয়াও বৰষুণ নপৰা সত্ত্বেও তেওঁ
ঈশ্বৰক বিশ্বাস কৰিছিল। নানা বিধ
সামগ্ৰীৰে পূৰ কৰিব পৰাকৈ জাহাজখনৰ
নিৰ্মাণ কাৰ্য্য সফল
হৈ উঠিছিল।

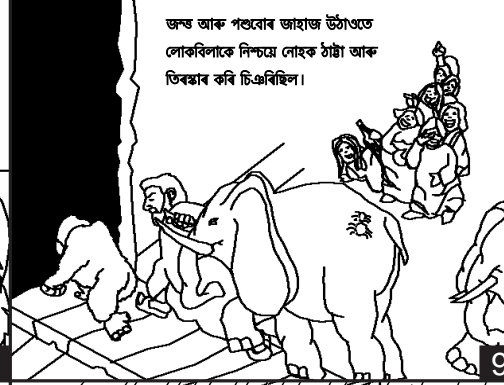
7

এতিয়া জন্তুৰোৰে আহিল। কোনো কোনো প্ৰজাতিৰ সাত বিধ আন কিছুমানৰ দুবিধ
লৈছিল। বৃহৎ আৰু সৰু আকাৰৰ চৰাইটোবোৰ, ফুল ফুল আৰু উখ, উখ পশুৰোৰ
জাহাজখনলৈ আশ্বৰ্য্যক্ৰমে
ধৰিলে।

8

জন্তু আৰু পশুৰোৰে জাহাজ উঠাওতে
লোকবিলাকে নিশ্চয় নোহক ঠাট্টা আৰু
তিৰস্কৰ কৰি চিঞৰিছিল।

9

ঈশ্বৰৰ আহিতে পাপ কৰিবলৈ তেওঁলোকে
বান দিয়া নাছিল। জাহাজত সোমাবলৈ
তেওঁলোকে নোহৰ অনুমতি
বিচাৰা নাছিল।

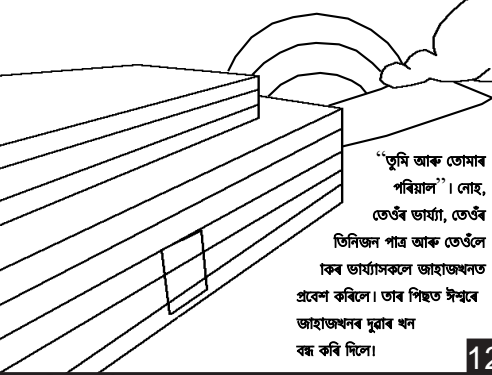
10

অৱশেষত
সকলোবোৰ জন্তু,
পশু আৰু চৰাইটোবোৰ
জাহাজখনত সোমাই
পৰিল। ঈশ্বৰে নোহৰ নিদৰ্শন
কৰিলে, “জাহাজখনলৈ
সোমাই আহাঁ।”

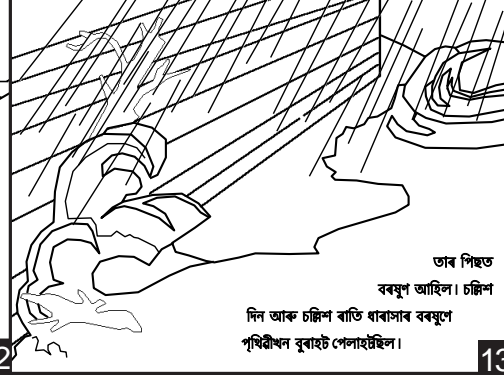
11

“তুমি আৰু তোমাৰ
পৰিয়াল।” নোহ,
তেওঁৰ ভাৰ্য্যা, তেওঁৰ
তিনিজন পাত্ৰ আৰু তেওঁলো
কৰ ভাৰ্য্যাসকলে জাহাজখনত
প্ৰবেশ কৰিলে। তাৰ পিছত ঈশ্বৰে
জাহাজখনৰ দুৱাৰ খন
বন্ধ কৰি দিলে।

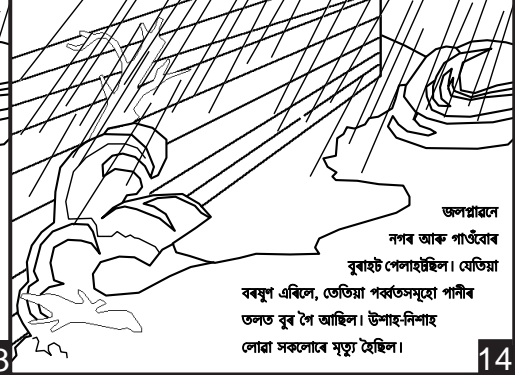
12

তাৰ পিছত
বৰষুণ আহিল। চল্লিশ
দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি ধাৰাসাৰ বৰষুণে
পৃথিৱীখন বুৰাই পেলাইছিল।

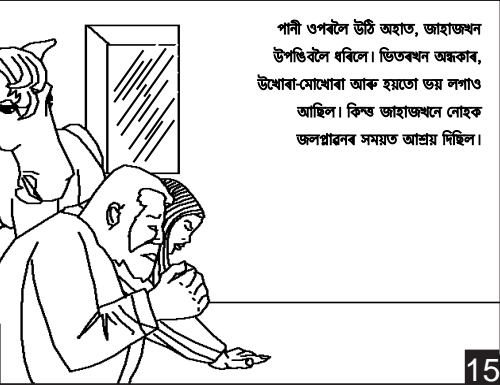
13

জলপ্লাবনে
নগৰ আৰু গাওঁবোৰ
বুৰাই পেলাইছিল। যেতিয়া
বৰষুণ এৰিলে, তেতিয়া পৰ্বতসমূহে পানীৰ
তলত বুৰ গৈ আছিল। উশাহ-নিশাহ
লোৱা সকলোৰে মৃত্যু হৈছিল।

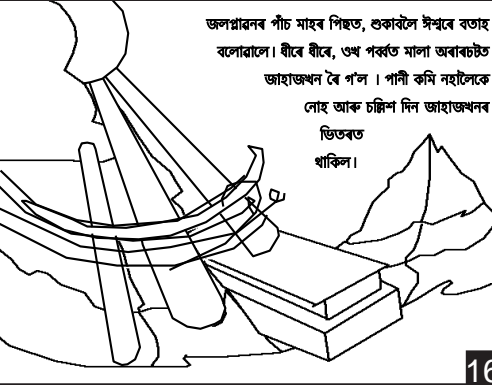
14

পানী ওপৰলৈ উঠি অহাত, জাহাজখন
উপভিৰলৈ ধৰিলে। ভিতৰখন অন্ধকাৰ,
উষোৰা-সোখোৰা আৰু হয়তো ভয় লগাও
আছিল। কিন্তু জাহাজখনে নোহক
জলপ্লাবনৰ সময়ত আশ্ৰয় দিছিল।

15

জলপ্লাবনৰ পাঁচ মাহৰ পিছত, শুকাবলৈ ঈশ্বৰে বতাহ
বলোৱালে। ধীৰে ধীৰে, ওখ পৰ্বত মালা অৰাৰাটত
জাহাজখন ৰৈ গল। পানী কমি নহালোকে
নোহ আৰু চল্লিশ দিন জাহাজখনৰ
ভিতৰত
থাকিল।

16

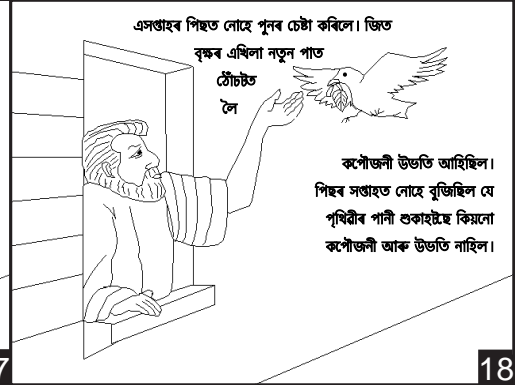
জাহাজখনৰ খোলা খিড়কীৰে নোহে এজনী চৌৱা কাউৰী
আৰু কপৌ

17

চৰাইটো উড়ুৱাই পঠালে। জিৰণি
লবলৈ শুকান, পৰিষ্কাৰ ঠাইটো বিচাৰি
নোপোৱাত, কপৌ চৰাইটো জী নোহৰ
ওচৰলৈ উভতি আহিছিল।

এলগুণৰ পিছত নোহে পুনৰ চৌৱা কৰিলে। জিত
বৃহৎ এখিলা নতুন পাত
চৌৱা
লৈ

18

কপৌজনী উভতি আহিছিল।
পিছৰ সময়ত নোহে বুজিছিল যে
পৃথিৱীৰ পানী শুকাইছে কিয়নো
কপৌজনী আৰু উভতি নাছিল।